

Tam Thập Tam Cung

Chương 57

Ngõ Cốt

Sáng ra rằm trăng chiếu, Nhan Mục phát hiện chu lan có bốn vại thuốc sắc đã héo úa, mấy ngọn lá xanh bị cướng yêu quái vàng, thoi thóp gờ rả rã. Nàng không khiếm tốn tí ngọc khí, quỳ nhũm liu.

Phong chướng là do mấy tên yêu quái không ưng thuốc sắc đó, thối rữa cướng hỉ phỉ cứt nhanh, nàng đã có thể không cần dựa vào kim tấu bên ngoài, tự mình ngưng tụ ngọc mị quang.

Nhan Mục rả xong mị, thái vãn bình mị hỏi: “Ông y có nhà không?”.

Ây là lữ tiên nàng chướng hỉ n Triu Hoàn Khâm, Mang Qu tuy lữ làm lữ nhữ vãn thỉ thỉ á: “Tiên sinh mị sáng sủa đã ra khỏi nhà rồi”.

Nhan Mục chỉ cướng mị xu n, gi n nh nh b o: “Ông y c b n r n luôn, c ngày ch y ôn ch y áo bên ngoài, ta có mu n g p c ng ch ng th y bóng dáng đâu”.

Mang Qu ho n h n, bu t m i ng nói li n m t h i: “Phu nhân ng i ch ngh lung tung, Triu tiên sinh b n tính r t t t, không i nào l i...”. Nàng ây còn khuya m i ngh lung tung, ngày tr c lúc a Nhai c ng ã xem qua không ít k ch b n tu ng c a phàm gi i, bên trong àn ông lòng d b c b o, nay S mai T n có mà y ra. “Ta ch là bu t m i ng nói th thối, ng i kh n tr ng nh v y làm gì?” Nàng gi tay ch ng lên thành gi ng, làm ra v mu n ng d y nh ng l c b t tòng tâm: “Ta mu n ra ngoài sân i d o m t lúc”.

Triu Hoàn Khâm không có nhà, th tr ng nàng c ng ã g n h i ph c h n, bây gi không chu n thì còn i bao gi n a?

Mang Qu r i rít xua tay: “Nhữ mà, tiên sinh ã c n d n Mang Qu không c d n phu nhân ra ngoài...”.

Nhan Mục chau mày, gi ng l nh lũng b o: “Ta trong phòng bu n chán n s p lên m c n n i r i, ch ng l n sân nhà mình c ng không c ra i d o n a sao?”.

Mang Qu s s t l y nàng, m i ng l p b p: “Nô tì... v y nô tì phu nhân ra ngoài i d o m t lát v y, nhữ Phu nhân không c nh c n tr c m t tiên sinh, n u không Mang Qu s b m ng ó...”.

Nhan Mục b i t cô bé nhất gan, th nào c ng b thái này c a b n thân d a cho m t ch p, nhữ không th này c ng ch ng còn cách nào khác.

Ánh sáng xuyên thủng vào mắt khi nàng có chút không kíp thích ứng, may là nhìn này ánh nhìn không gợn, hoàn toàn không có cảm giác khó chịu. Nhan Mịch mím môi hít một vòng quanh sân, khoanh sân thốt ra rớt nhũ, cho dù cảm giác lập tức biến mất nhưng nhanh là hít. Nhan Mịch suy tính lại, cảm thấy bản thân cảm giác khi nhìn rớt nhũ cái chuyện này, bèn vội vàng quỳ xuống mắt nhắm cửa hông đi đến vị trí phòng: “Nhìn này sao lại khoét cánh cửa hông này vậy?”.

Xem ra Triêu phu nhân thất vọng không thể, bấy lâu nay không thể xuất hiện, hẳn là vì các bài trí trong nhà mình cảm giác không quen thuộc gì mấy. Thế nên nàng có chút thắc mắc mà hỏi đây là cái gì, kia là thế nào cảm giác không có gì khó hiểu.

Mang Quỳ cúi đầu đáp: “Cánh cửa ph này mới khoét mới ngoài thôi”.

Nhan Mịch lòng khựng sống, cửa ph, cảm giác chính là nói, thế cánh cửa kia có thể trực tiếp nhìn thấy nhà này?

Nàng giật mình nhìn vào tẩu bao ngày nay đã ngăn nắp, bấy giờ vùng khi tay Mang Quỳ, chĩa vào phía cánh cửa ph kia. Mang Quỳ không nhìn Nhan Mịch có thể nhìn thấy, lại còn nhìn rớt nhũ vàng, hình ảnh lao sang tầm mắt nàng: “Phu nhân, ngài không thể...”.

Nhan Mịch lòng anh dũng, vận khí chuyển ly cô bé, ngoảnh nhìn lại bảo: “Các ngài giữ ta nửa ngày như vậy không lẽ còn chần chừ hay sao? Ta vận chuyển mình cùng các ngài đi đến tuồng bao nhiêu ngày qua, cảm giác phi vào lòng các ngài rồi”. Nàng theo phản xạ dùng thủ thuật pháp, bấy giờ mới biết tuy bản thân tiên lực đã tiêu tan, nhưng hoàn toàn không phải không thể vận khí.

Nàng hít thở, dù sao so với phạm nhân bình thường cảm giác khá hơn chút ít.

Mang Quỳ nhìn cảm thấy ra nhìn nàng, duy có vị trí mắt là đúng huyệt.

Nhan Mịch nhắm mắt cánh cửa, trong phút chốc biến mất bên ngoài đã cho mắt thấy. Nhìn đây không phải phạm nhân. Tuy chuyện trông thấy phạm nhân chung quy là thế nào, nhưng nàng có thể khẳng định nhìn này tuy thế không phải. Bên góc phòng là một người nằm trên bàn biếng nhác, ánh mắt chán thối chí cười lâu cửa mình xoay xoay vòng quanh. Phía ngoài cửa thì nhìn thấy đi đến chỗ đó là một tay chân khúc khúc, cái nào cái này đang nhìn xoay tròn.

Đây vẫn còn là U Minh cửa ph.

Nàng cảm thấy không hiểu qua cửa Nhìn Hà, cảm giác không hiểu thái chuyện kíp. Thế nên nàng làm thế nào để nhìn D. Vong Xuyên nhìn này?

Nhan Mịch cảm thấy bối rối, bên ngoài lại là một vùng trống rỗng, thế nên nàng nên đi đâu vậy? Hỏi nàng không còn tiên thuật, không tiên thuật ma, tách biệt bên ngoài lực gì, giữa đây nhìn xem ra chẳng còn ai là bản thân.

Nàng có cách rí khỉ U Minh a ph ...

Khi nàng nhìn góc nhìn chột nghe phía sau vang lên một giọng nói có phần quen thuộc: “Ây không phải Triu phu nhân sao? Triu phu nhân sao lại ra ngoài như thế này?”. Nhan mỉm cười, chờ thấy sau lưng là vị tửu hôm nàng tưởng dĩ nhiên nhà họ Triu, bèn khựng lại chào.

Giọng nói bực tức, thân mặt nheo tay nàng, thì cô nàng nói: “Bản thân là nhặng k. th. l. u, v. n. c. ch. c. ng không biết, Triu tiên sinh đừng tự nhiên ngày trước ch. v. t. c. m. y. ch. n. gi. n. Triu tiên sinh ngài là ngài tửu, phu nhân thì là có phúc...”.

Nhan mỉm cười nói: “Vâng, nhặng này r. t. c. u. c. là. âu. v. y?”

Giọng nói của nàng ra mắt, làm l. áp: “Ây là Qu. Tr. n. ch. âu, phu nhân ch. ng. l. không biết? Dân sống trong Qu. Tr. n. nh. chúng ta là nh. ng. i. không thể qua c. u. N. i. Hà. u. thai nên m. i. trú. ng. l. i. ây”.

Nhan mặt thì cảm thấy có gì không ổn. Nàng và ngài phạm không gặp nhau, ngài phạm không thể sang c. u. N. i. Hà. u. thai là do trong s. th. t. h. n. l. c. phách có m. t. s. i. b. h. t. n. Còn nàng tuy chân thân có chút nh. ng. nguyên thì vẫn còn hoàn chỉnh. Nàng nàng vô thức nhìn ngài thì trông thấy một bộ áo dài m. c. m. c, ngài nhìn ông mặt mũi tuấn tú tho. n. tho. t. b. c. sang, khi nhìn ngài mà kh. nhíu. l. i, uôi mặt x. ch. m. chút h. n. mát: “Nàng còn ch. a. kh. e. h. n. ã. i. xa. nh. v. y, v. n. nh. t. x. y. ra. chuy. n. gì. thì. bi. t. làm. th. nào?”.

Nhan mỉm cười nhìn tay, nhìn lưng lên thì nói: “Ch. e. c. t. i. p. t. c. i. u. d. ng. th. này, ta. n. bê. c. m. b. ng. trà. c. ng. không. còn. s. c”.

Triu Hoàn Khâm thoáng nói ra: “Nàng nói v. y. là. ý. gì?”.

“Ý gì? Thì thu. c. ông. cách. ngày. mang. n. có. b. th. gì. ông. l. i. còn. không. rõ?” Nhan mỉm cười nhìn ngài có n. m. l. n. b. y. l. t. gi. i. thích. mình. không. phải. Triu phu nhân thì e. c. ng. ch. ng. ai. tin, chỉ. b. ng. k. th. ng. vì. c. có. ch. ng. c. xác. th. c, “Ta. m. y. ngày. nay. u. không. u. ng. th. thu. c. ó, cu. i. cùng. ã. có. chút. s. c. i. l. i. Thu. c. ta. u. c. vào. ch. u. lan, k. t. qu. ch. u. lan. kia. ã. khô. héo, ông. còn. gì. nói. n. a?”.

Vị tửu kia nghe n. m. m. m. t. ng. n. h. t. c. ra, e. dè. nhìn. Triu. Hoàn. Khâm: “Triu tiên sinh ngài...”.

“V. ng. t. u, v. a. này. khi. ta. ra. ây, V. ng. i. ca. ang. tìm. t. u. y.” Triu Hoàn Khâm kh. xoay. u, ngo. nh. m. t. sang. bên.

Nhan mỉm cười nhìn, nhìn ngài vì c. mình nói ã. khi. n. i. ph. ng. á. kh. u, ch. có. th. ánh. tr. ng. l. ng. tìm. c. gi. i. tán. ng. i. ngoài, bèn. th. a. th. ng. xông. lên: “M. i. ng. i. u. quen. bi. t. c, vì. c. gì. không. nói. t. ng. t. n. cho. rõ. ng. n. ngành? Hay. là. ông, c. n. b. n. là. không. còn. gì. nói?”.

Tri u Hoàn Khâm gi tay xoa xoa thái độ ng, mi ng kh c i g ng: “Th t ra ta v n...”, y bình m ti p: “Trong ch thu c kia qu là có cho vào th khác”.

Nhan m m t ng n tò te. Nàng v n c ngh i xem Tri u Hoàn Khâm ch i ki u gì, mình s v n l i ki u y, nh ng gi ây y th a nh n th ng th ng th này, ng c l i khi n cho ch l i nàng ngh s n câu nào câu n y u u ng phí c .

“Ta v n luôn mu n ng n phu nhân ra kh i nhà, ta e nàng... s ch u không n i. N i này là U Minh a ph , là Qu Tr n, chúng ta đ ng th ã h t, th c t ã không còn c xem là ng i n a. V n ta v n ch a dám k v i nàng, nên ch có th xu ng tay b thu c, ây là ta không ph i.”

Nhan m môi h i hé m , l i ch c ph n bác trong mi ng ành nu t ng c tr vào. Nàng m i nãy còn h i th m V ng t u ây là âu, chiêu này c a Tri u Hoàn Khâm qu th t khi n nàng tr tay không k p.

Do phu nhân m li t gi ng quanh n m, th t h n l c phách ã thi u m t m t đ i h n, không có cách nào u thai chuy n th . Ta trong lòng lo l ng nên ã l u l i Qu Tr n cùng phu nhân, không ng ng c l i ã khi n nàng hi u l m ta...” Tri u Hoàn Khâm buông ti ng th dài, gi ng nói u o i, “Tr c ây nàng v n ch a bi t chúng ta ã n a ph , ta bèn nh c ti p t c gi u nàng, v a nãy l i nghe th y nàng ã h i V ng t u. Ta tuy có i u gi u gi m, nh ng tuy t i không có ý làm h i phu nhân nàng”.

M y l i này nói ra th t là tình n ng ý m, g ng m t tròn tr a c a V ng t u hoàn toàn là bi u hi n ng tình, ánh m t nhìn Nhan m còn có ph n b t mẫn.

Nhan m suýt n a t t th ch t t i, ph i nói là gi n tím gan nh ng ành á kh u, không l nào ph n bác cho c: “Ông ông ông... c, cho là ông gi i!”.

V ng t u m t nhìn Nhan m, nh n không n i h i: “Cô ang nh nói cô không ph i là Tri u phu nhân, Tri u tiên sinh c ng không ph i phu quân c a cô có ph i không?”.

Nhan m s c m t xám xanh g t u, c m th y trong lòng đ ch u c chút. C mà, bà ta làm th nào bi t c mình ang ngh v y nh ?

V ng t u m t y c m thông: “Tri u phu nhân, cô tr c ây m i khi b nh c tái phát u nói nh v y, ây... ây úng là làm khó Tri u tiên sinh quá r i”.

Nhan m vò ch t n m tay, c m th y trên trán có s i gân xanh ang gi t đ đ i. Nàng nh m ch t m t, hít sâu vào hai h i, kiên nh xoay sang Tri u Hoàn Khâm: “Bây gi ông nghe cho rõ ây, c cho tr c ây chúng ta có duyên v ch ng thì c ng t i hôm là đ t i m, th thôi v c ng không c n làm phi n ông so n n a, chúng ta t gi ng ai n y i”.

Nàng không biết Tri u Hoàn Khâm có mặt bên tâm thức không, nàng chỉ biết còn vài ngày nữa bản thân chắc chắn sẽ chết nhưng không nghĩ mà phát hiện trước.

“Chăm đi. Cho dù hiện giờ nàng không muốn thay mặt ta, nhưng hiện tại này lý do ra sao cho nàng trú chân? Hiện nay, mặt khi đã vào Qu. Trần, chưa mấy ngày tu bổ xong hiện pháp thì chắc chắn rồi, mà muốn hiện pháp phải ít nhất còn cần một trăm năm nữa. Hay là, nàng nên gây chuyện với các qu. sai bên ngoài?” Tri u Hoàn Khâm gi. tay chặn trước ngực nàng, thì thầm thoáng trên môi là một nụ cười nhảm nhí.

Th. nh. ng. s. th. t. ch. ng. minh, nên cười tà trên mặt thì Tri u hoàn toàn là t. Nhan. m. v. ra. Bởi vì, V. ng. t. u. ã. sau. l. ng. l. m. b. m. thành. ti. ng.: “Tri u tiên sinh. ứng. th. t. là. ng. i. t. t., tình. sâu. ngh. a. n. ng. n. nh. v. y... Haiz!”.

Nhan. m. m. t. mà. y. u. ám, g. n. nh. rít. t. trong. k. r. ng. ra: “... c. r. i., ta. s. theo. ông. tr. v. ...”.

bên ngoài. i. h. t. m. t. vòng, cu. i. cùng. l. i. quay. v. ch. c. Nhan. m. bu. n. b. c. khôn. nguôi, co. gi.ò. gi. m. m. nh. lên. b. c. c. a: “Tri u Hoàn Khâm, ng. i. ngay. không. nói. l. i. khu. t. t. t., chúng. ta. hãy. nói. cho. rõ. ng. n. ngành, th. t. ra. ông. c. n. b. n. bi. t. rõ. ta. không. ph. i. phu. nhân. nhà. ông”.

H. Tri. u. đ. ng. b. c., u.ôi. m. t. x. ch. cao. ph. ng. ph. t. nét. c. i: “Phu. nhân, nàng. t. i. tình. gì. c. ph. i. m. t. n. ng. mà. y. nh. v. i. ta. c. ch. ?”. Th. t. ra. y. có. v. ngoài. khá. lãnh. m., ch. là. hi. n. gi. ang. eo. vào. b. m. t. tình. sâu. ngh. a. n. ng., nhìn. vào. c. ng. có. tình. ý. ra. ph. t. “Nàng. ã. không. mu. n. u. ng. th. thu. c. kia, th. thì. t. mai. tr. i. không. u. ng. n. a. là. c., ch. là. nàng. ch. có. n. i. cái. n. a, Mang. Qu. con. bé. này. hôm. nay. còn. b. nàng. đ. a. cho. m. t. phen. ra. trò. y.”

Nhan. m. t. c. xì. khói.

Tri u Hoàn Khâm đ. ng. chút, l. i. ti. p: “Nàng. c. luôn. thích. làm. m. nh. ng. chuy. n. ch. ng. âu. vào. âu, ch. t. làm. trò. c. i. cho. hàng. xóm. láng. gi. ng., hà. t. t. ph. i. th. ?”.

Nhan. m. cu. i. cùng. c. ng. nh. n. h. t. n. i., quay. ph. t. l. i. tung. m. nh. m. t. m. vào. ng. i. y. Nàng. t. c. gi. n. n. nh. i. m., v. n. h. t. khí. l. c., n. u. là. h. n. phách. phạm. nhân. bình. th. ng. ch. c. ch. n. s. không. ch. u. n. i. òn. t. n. công. này.

Ng. âu. h. Tri. u. n. m. t. c. ng. ch. ng. bu. n. ch. p., nh. nh. không. tóm. l. y. c. tay. nàng: “B. c. t. c. h. i. t. ¹, nóng. gi. n. h. i. gan, phu. nhân. th. tr. ng. v. a. kh. e. h. n. ch. a. bao. lâu, tuy. t. i. ng. gi. n. đ. n. a”.

Nhan. m. gi. t. tay. l. i., ôm. u. ch. y. v. gian. phòng. ang. tr. c. ó, s. p. c. a. v. i. m. t. ti. ng. ng. rung. tr. i.

C. n. gi. n. này. mà. không. x., nàng. th. t. s. b. b. c. n. phát. i.ên.

Chi. c. g. ng. ng. t. tr. c. bàn. trang. i. m. ph. n. chi. u. đi. n. m. o. hi. n. gi. c. a. nàng, g. ng. m. t. hoàn. toàn. xa. l. này. l. i. càng. kh. i. đ. y. phi. n. não. Nhan.

m ch p l y m t g ng ng, th ng tay v t xu ng t, th y ch a h gi n bèn gi m thêm vài cái. Nàng xoay ng i mang h t nh ng th có th ném c li ng cho b ng h t, xong m i m t l ng i b t ra t.

Qua m t h i sau, ch nghe Mang Qu ngoài c a lo l ng h i: “Phu nhân gi n d nh v y th t s không nghiêm tr ng sao ?”.

Gi ng Tri u Hoàn Khâm đ ng đ ng nh không: “ i nàng y ném n chán, t kh c s không c vi c gì n a”.

Nhan m ô m u v t óc suy ngh . N u hi n gi nàng v n còn U Minh a ph , v y thì không th nào là m n xác nh p h n. Vì sao dung m o nàng l i thay i? Vì sao nàng l i tr thành ng i c bi t n v i cái tên Tri u phu nhân?

Trong vi c này nh t nh còn có i u gì nàng ch a ngh t i.

Ghi chú:

1. T : Lá lách.